

РЕШЕНИЕ

№ 7272

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **6704** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС.

Образувано по жалба на „ [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление@@2@[жк] [улица] срещу ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка ФК-С529-00388329 от 11.06.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“-С., с която е постановено запечатване за срок от 14 дни на търговски обект „магазин за плодове и зеленчуци“, находящ се на същия адрес.

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, свързана с липса на мотиви касателно продължителността на срока за налагане на мярката, както и по наведените съображения за несъответствие на заповедта с целта на закона – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание –жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна също не се представлява и не изразява становище.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, в срок е поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

На първо място се установява, че заповедта е постановена от компетентен орган. Същата е издадена от началник отдел „Оперативни дейности“-С. на основание чл.186 и чл.187 от ЗДДС като видно от първата разпоредба заповедта се издава от орган по приходите или от упълномощено от същия лице. Видно от ЗНАП –чл.7 т.3 началниците на отдели са органи по приходите, поради което се прави извода, че въз

основа на закона –ответникът е компетентен да издаде оспорената заповед. Отделно в заповедта има позоваване и на заповед ЗЦУ-ОПР-16 от 17.05.2018г. на ИД на НАП, която е приложена на л.30 по делото и видно от която ИД на НАП упълномощава в т.1. началниците на отдели „ОП“ за издават процесната ПАМ.

В производството съдът не констатира, да има допуснато процесуално нарушение. Заповедта е мотивира. В същата са изложени фактически основания-посочено е, че на 05.06.2020г. в 14.0 е извършена проверка на търговския обект, представляващ магазин за плодове и зеленчуци, като при контролна покупка на 3бр. тиквички на обща стойност 0.99лв. заплатена в брой, не е издаден касов бон. Установено е също, че има работещо фискално устройство, като за деня отразените покупки са на стойност 0.00, а наличността в касата е установено, че е 30,54лв. С оглед изложеното е допуснато нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, която вмениява задължения за търговците а отчитат извършените покупки чрез ФУ и да издават касов бон. Посочено е, че подобно задължение е доразвито в чл.25, ал.1 на Наредба №Н-18/13.12.2006г. като фискална бележка следва да се издаде при извършване на плащането. Отражено е, че жалбоподателят подаде в обхвата на чл.3, ал.1 от Наредбата, поради което същият е длъжен при направената покупка да издаде фискален бон. Визирано е, че нарушението е установено от протокола за проверка, поради което е наложена мярката на основание чл.186, ал.1б.“а“ т ЗДДС –запечатване на обекта за срок от 14 дни. Касателно продължителността на срока –има изложени от ответника изрични мотиви, че същият е съразмерен на тежестта на деянието, както и е съобразена с целта, вложена от законодателя –да има превенция, да се преустанови общата практика и търговецът да промени поведението си.

С оглед изложеното съдът не споделя довода на страната, че няма мотиви вкл. и касателно срока. Минималният размер за налагане на ПАМ е 7 дни, като правилно е прието, че има съобразяване и с конкретното поведение на търговеца. Съобразени са конкретните параметри на деянието и най-вече това, че търговецът до часа на проверката 14.00ч. е извършил продажби, има установена касова наличност, но не е издал нито една касова бележка. Предвид тези обстоятелства съставът намира и че срока е съобразен с целта на закона. Същата е не само да се наложи мярката с оглед неправомерното поведение на търговеца, но и да има превенция към него и околните.

С оглед изложените мотиви – се прави и извода, че заповедта е и материално-законосъобразна. Изложената фактическа обстановка не се оспорва от жалбоподателя. Съдът му е указал, че ако не е съгласен с фактическите обстоятелства, свързани с контролната покупка- следва да ангажира доказателства, което не е направено. Пресъздадените в заповедта факти са установени и описани в протокола за извършената проверка. Същите реализират фактическия състав, посочен в оспорената заповед на чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС и са във връзка с неизпълнение задължението за търговеца по чл.118, ал.1 от ЗДДС с и чл.25, ал.1 от Наредбата.

Не може да се сподели становището, че ПАМ е репресивна мярка, като безспорно има и подобен акцент, тъй като се свързва с конкретно противоправно поведение на търговеца, водещо до увреждане на фиска, но целта е най-вече превенция. Затварянето на обекта пряко рефлектира в сферата на търговеца и е сигнал, че при подобно неиздаване на касов бон за извършените в обекта продажби – ще последва същата мярка. По –този начин търговецът най-осезаемо може да промени за бъдеще поведението си. Не е остатъчно да има предупреждение, законодателят е преценил, че мярката, която следва да се наложи е именно затваряне на обекта. С тази мярка се дава

сигнал и по отношение на останалите търговци, че при неспазване и от тяхна страна на правилата по наредбата – мярката ще се отрази и в тяхната сфера. Тази мярка макар и крайна – е преценено, че постига в цялост целта си и ефекта да бъде катализатор на поведението на самия търговец и на останалите участващи в оборота.

Неотносим е довода в жалбата за това дали нарушението е първо, както и дали контролът върху поведението на търговеца може да се осъществи с други средства. Следва да се има предвид, че ответникът при наличие на посочената фактическа обстановка – действа при условията на обвързана компетентност т.е. задължен е да наложи посочената ПАМ. При размера на срока за налагане на ПАМ –разполага с възможността да прецени дали да бъде минималния срок от 7 дни или повече до максималния вариант от 30 дни. Наложеният конкретен срок от 14-дни е съобразен с конкретните обстоятелства и съдът го намира за правилно определен.

Следователно –заповедта е постановена от компетентен орган, процесуално и материално-законосъобразна. Същата съответства и с целта на закона. Не се установи мярката да е предприета по преследване на друга цел.

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление@@8@[жк] [улица] срещу ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка ФК-С529-00388329 от 11.06.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“-С., с която е постановено запечатване за срок от 14 дни на търговски обект „магазин за плодове и зеленчуци“, находящ се на същия адрес.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.Преписи на страните.

Съдия: